

SOBOTA A KONIEC ŚWIATA

SOBOTA (PO POŁUDNIU) — 13 maja

STUDIUM BIEŻĄCEGO TYGODNIA: Jk 2,8-13; Pwt 5,12-15; Ps 33,6.9; Ap 14,1-20; 2 P 3,13; Ap 21,1.

TEKST PAMIĘCIOWY: „I abym na światło wywiódł tajemny plan, ukryty od wieków w Bogu, który wszystko stworzył” (Ef 3,9).

Podstawą godności człowieka jest fakt, iż zostaliśmy stworzeni przez Boga. To On nas zaprojektował i stworzył, nadając nam niewyobrażalną wartość. Płód w łonie matki, dziecko sparaliżowane po wypadku, nastolatka z zespołem Downa czy staruszka dotknięta chorobą Alzheimera — wszyscy oni mają ogromną wartość dla Boga. Bóg jest ich Ojcem, a oni są Jego synami i córkami. „Bóg, który stworzył świat i wszystko, co na nim, Ten, będąc Panem nieba i ziemi, nie mieszka w świątyniach ręką zbudowanych (...). Z jednego pnia wywiódł też wszystkie narody ludzkie, aby mieszkały na całym obszarze ziemi” (Dz 17,24.26).

Mamy wspólne dziedzictwo. Należymy do jednej rodziny. Jesteśmy braćmi i siostrami ukształtowanymi przez jednego Boga. Fakt, iż jesteśmy stworzeni przez Boga, nadaje nam prawdziwą wartość. Gdy geny i chromosomy ukształtowały niepowtarzalną strukturę twojej osobowości, Bóg odłożył wzorzec. Nie ma więc dwóch jednakowych ludzi na świecie. Każdy jest wyjątkowy, jedyny w swoim rodzaju i tak cenny dla Boga, Stwórcy Wszechświata, iż On stał się człowiekiem, by ofiarować siebie za grzechy każdego z nas!

Gdybyśmy byli jedynie zbiorem przypadkowo powstałych komórek, wytworem zbiegu okoliczności, trochę bardziej rozwiniętą małą i niczym więcej, to wówczas nasz życie nie miałyby żadnego sensu. Gdybyśmy byli tylko miliardami niepotrzebnych istot walczących o miejsce na planecie, to nasze życie byłoby sztuką dla sztuki kończącą się absolutnie niczym. Jednak biblijna prawda o stworzeniu daje nam powód do życia i moralny nakaz życia. Zostaliśmy stworzeni przez Boga i odpowiadamy przed Nim za nasze postępowanie. Ten, który nas stworzył, wymaga od nas odpowiedzialnego zachowania. On ustanowił absolutny wymóg moralności, którego nawet relatywizm nie jest w stanie podważyć.

Przeczytaj Ap 14,7; Rz 14,10; Jk 2,8-13. Co sąd oznacza w kwestii odpowiedzialności i obowiązku? Jak sąd wiąże się z przykazaniami Bożymi i oddaniem czci Bogu?

Przesłanie pierwszego z trzech aniołów lecących środkiem nieba w 14. rozdziale *Apokalipsy Jana* ogłasza, że „nadeszła godzina sądu [Bożego]” (Ap 14,7). Ponieważ zostaliśmy stworzeni przez Boga jako zdolni do dokonywania moralnych wyborów, jesteśmy odpowiedzialni za decyzje, które podejmujemy. Gdybyśmy byli jedynie zbiorem przypadkowo powstałych komórek oraz wyłącznie produktem dziedziczenia i środowiska, to nasze czyny byłyby w znacznym stopniu z góry określone przez siły pozostające poza naszą kontrolą.

Ale sąd oznacza moralną odpowiedzialność. W ostatniej kryzysowej godzinie w historii świata, w godzinie sądu, Bóg wzywa nas do podejmowania decyzji w świetle wieczności. Pilne wezwanie pierwszego anioła — „oddajcie pokłon temu, który stworzył niebo i ziemię, i morze, i źródła wód” (Ap 14,7) — podkreśla, że podstawą czci oddawanej Bogu jest fakt, iż zostaliśmy stworzeni przez Niego.

Świętowanie siódmego dnia tygodnia, soboty, wyraża naszą wiarę, iż Jezus jest godzien czci jako nasz Stwórca. Świętowanie soboty świadczy, że przyjmujemy dekalog, prawo Boże, jako dane nam przez Boga zasady życia w jego prawdziwej pełni. Ponieważ prawo Boże jest podstawą panowania Boga i objawieniem Jego charakteru, stanowi miarę sądu. Nasze wierne przestrzeganie przykazania sobotniego stanowi uznanie potrzeby zaangażowanego posłuszeństwa wobec Boga.

Jak nasze zrozumienie stworzenia wpływa na nasze postępowanie? Jak dziedziczenie i środowisko wpływają na nasze wybory? Jak dzięki łasce Bożej możemy pokonać wady charakteru, których nie wybraliśmy?

Bóg dał nam sobotę w czasach, gdy nasz świat rozpaczliwie potrzebuje budującego przesłania o stworzeniu. W połowie dziewiętnastego wieku, gdy teoria ewolucji szturmem opanowywała świat naukowy, Bóg dał ludzkości przesłanie niepojętej nadziei. Studiowaliśmy to przesłanie zapisane w Ap 14,6-7.

Szatan zrobił wszystko, co mógł, by wypaczyć prawdę o stworzeniu, bo nie widzi Jezusa i nie chce, by ludzie oddawali cześć należną Mu jako naszemu Stwórcy i Odkupicielowi. Sobota znajduje się w centrum wielkiego boju, którego stawką jest to, czy Chrystus jest godny czci jako nasz Stwórca. Ostatnie Boże przesłanie wzywa ludzkość do odnowy oddawania czci Chrystusowi jako Stwórcy Nieba i Ziemi. Podstawą tej czci jest fakt, iż to On nas stworzył.

Przeczytaj Rdz 2,1-3; Wj 20,8-11; Pwt 5,12-15 w kontekście Ap 14,6-7. Jak przykazanie sobotnie łączy stworzenie z odkupieniem?

Sobota jest wiecznym symbolem naszego odpoczynku w Bogu. Jest też szczególnym znakiem lojalności wobec Stwórcy (zob. Ez 20,12.20). Sobota nie jest arbitralnym legalistycznym wymogiem, ale objawia prawdziwy odpoczynek od sprawiedliwości z uczynków dostępny dla nas w Chrystusie. Sobota mówi o Bogu, który dokonał dla nas tego, czego sami nigdy nie bylibyśmy w stanie dokonać.

Pismo Święte wzywa nas do odpoczynku w miłości Boga i Jego opiece każdej soboty. Sobota jest symbolem odpoczynku, a nie uczynków, łaski, a nie legalizmu, pewności, a nie potępienia, polegania na Chrystusie, a nie na samych sobie. Każdej soboty radujemy się w Jego dobroci i chwalimy Go za zbawienie dane nam wyłącznie w Nim.

Sobota jest także wiecznym ogniwem łączącym doskonałość pierwotnego Edenu z chwałą nowego nieba i nowej ziemi w przyszłości (zob. Iz 65,17; Ap 21,1).

Sobota kieruje nas ku naszym korzeniom. Jest ogniwem łączącym nas z naszą rodziną w Edenie. Sobota jest świętowana od początku. Łączy nas ponad wszystkimi wiekami z czasem naszego stworzenia. Pozwala nam pamiętać o wspaniałą prawdę, iż jesteśmy dziećmi Bożymi. Wzywa nas do bliskiej i ścisłej więzi z naszym Stwórcą i Zbawicielem.

Jaka aluzja do przykazania sobotniego występuje w Ap 14,6-7 i jakie znaczenie ma to dla przesłania głoszonego przez nas w czasie końca? (Zob. Wj 20,8-11).

Usiłując zatrzeć prawdę o stworzeniu, diabeł posłużył się niezupełnie niejawnym zwiedzeniem. Zwiedzenie to, przyjmowane nawet przez niektórych z nas, to pogląd, iż Bóg jest praprzyczyną stworzenia, ale posłużył się długimi wiekami, by rozwinąć życie na ziemi. Innymi słowy, posłużył się ewolucją. Pogląd ten jest próbą pogodzenia „danych naukowych” z opisem stworzenia z *Księgi Rodzaju*. Zakłada, że dni stworzenia oznaczają długie i bliżej niesprecyzowane okresy, a życie na ziemi rozwijało się w ciągu miliardów lat.

Przeczytaj Ps 33,6.9 oraz Hbr 11,3. Co te jednoznaczne wersety mówią o Bogu jako Stwórcy Świata?

Biblijny pogląd jest jasny. Bóg „rzekł — i stało się, On rozkazał — i stało się” (Ps 33,9). „Przez wiarę poznajemy, że światy zostały ukształtowane słowem Boga” (Hbr 11,3). 1. rozdział *Księgi Rodzaju* potwierdza, że Bóg stworzył świat w ciągu sześciu dosłownych dni — dwudziestoczwierogodzinnych dób — a następnie odpoczął siódmego dnia. Konstrukcja językowa 1. i 2. rozdziału *Księgi Rodzaju* wyklucza cokolwiek innego. Nawet uczeni, którzy nie wierzą w sześciodniowe stworzenie, przyznają, iż intencją autora *Księgi Rodzaju* było przedstawienie stworzenia dokonanego w ciągu sześciu dosłownych dni.

Hebrajskie słowo przetłumaczone jako *dzień* w 1. rozdziale *Księgi Rodzaju* to *jom*. W *Biblii* słowo to połączone z liczebnikami (pierwszy, drugi, trzeci i tak dalej) zawsze, bez wyjątku, oznacza dwudziestoczwierogodzinną dobę.

Przechodząc do sedna: Gdyby Bóg nie stworzył świata w ciągu sześciu dosłownych dni, jakie znaczenie miałyby siódmy dzień tygodnia, sobota? Dlaczego Bóg nakazywałby jego świętowanie? Byłoby czymś zupełnie bezsensownym ustanawiać sobotę jako wieczną pamiątkę stworzenia w ciągu sześciu dni, gdyby sześciodniowe stworzenie było jedynie mitem. Akceptowanie długich okresów stwarzania podważa potrzebę świętowania siódmego dnia tygodnia, soboty, a także budzi poważne wątpliwości co do wiarygodności *Pisma Świętego*.

Atakując sobotę, szatan usiłuje podważyć władzę Boga, a jak skuteczniej można obalić pamiątkę stworzenia w sześciu dniach niż przez zaprzeczenie realności stworzenia w sześciu dniach? Nic dziwnego, że wielu ludzi, w tym także chrześcijan, lekceważy siódmy dzień tygodnia, sobotę. Taki stan świata przygotowuje grunt pod ostateczne zwiedzenie.

Wielki bój, który zaczął się w niebie tysiące lat temu, dotyczy kwestii panowania Boga. Owa walka trwa do dziś.

Przeczytaj Ap 14,7.9.12. Podsumuj te wersety, uzupełniając poniższe zdania.

Ap 14,7 jest wezwaniem do

.....

Ap 14,9 jest uroczystym wezwaniem, by nie

.....

Ap 14,12 opisuje ludzi, którzy

.....

Wersety te jasno wskazują na to, że sednem konfliktu między dobrem a złem, Chrystusem a szatanem w czasie końca jest kwestia oddawania czci. Komu oddajemy cześć — Stwórcy czy bestii? Ponieważ dzieło stworzenia jest podstawą wszystkich naszych wierzeń (jaki sens miałyby wszystko, w co wierzymy, gdyby Bóg nie był naszym Stwórcą?), to siódmy dzień tygodnia, sobota, osadzony w opisie stworzenia (zob. Rdz 2,1-3), jest wiecznym i niezmiennym znakiem dzieła stworzenia. Jest to najbardziej zasadniczy symbol najbardziej zasadniczej prawdy. Bardziej fundamentalny wymiar ma tylko sam Bóg.

Tak więc atak na siódmy dzień tygodnia, sobotę, jest atakiem na panowanie Boga na najbardziej podstawowym poziomie — atakiem na Boga jako Stwórcę. Jest próbą poderwania autorytetu Boga u samej podstawy. Jest próbą zajęcia miejsca samego Boga (zob. 2 Tes 2,4).

Oczywiście w czasie końca najważniejszą kwestią jest nasza miłość i lojalność wobec Jezusa. Jednak według *Biblii* ta miłość jest wyrażana w posłuszeństwie przykazaniom (zob. 1 J 5,3; Ap 14,12), a sobota jako jedyne z przykazań wskazuje na Boga jako Stwórcę (zob. Wj 20,8-11). Nic dziwnego, że to właśnie sobota będzie zewnętrznym symbolem podziału na tych, którzy czczą Pana, i tych, którzy czczą bestię (zob. Ap 14,11-12). Zważywszy na to, jak zasadnicze i fundamentalne znaczenie ma sobota dla naszej wiary i więzi z Bogiem, trudno sobie wyobrazić, by ostatni konflikt wokół oddawania czci Stwórcy miał dotyczyć czegoś innego niż siódmego dnia tygodnia.

Wielu ludzi twierdzi, że nie ma znaczenia, który dzień tygodnia się świętuje. Jak *Biblia* odpowiada na takie stwierdzenie?

Sobota jest miejscem ucieczki w zmęczonym świecie. Każdego tygodnia porzucamy troski tego świata i wkraczamy w Boże miejsce odpoczynku — sobotę. Urodzony w Warszawie żydowski teolog Abraham Heschel (1907-1972) napisał o sobocie, że jest to „pałac w czasie”³⁰. Każdego siódmego dnia tygodnia Boży niebiański pałac zstępuje z nieba na ziemię, a Pan zaprasza nas do chwały Jego obecności na dwadzieścia cztery godziny, byśmy spędzili czas w bliskiej wspólnocie z Nim.

We wstępie do książki rabina Heschela poświęconej pięknu i dostojeństwu soboty Susannah Heschel, córka autora, napisała o znaczeniu soboty: „Szabat jest metaforą raj u świadectwem Bożej obecności; w naszych modlitwach wyprzedzamy erę mesjańską, która będzie szabatem, i każdy szabat przygotowuje nas na to doświadczenie: »Ten, kto nie nauczy się rozkoszować smakiem szabatu (...) ten nie będzie zdolny radować się smakiem wieczności w życiu przyszłym«”³¹.

Podczas stwarzania Jezus zbudował specjalne mieszkanie dla nas. Możemy znaleźć w nim schronienie i być bezpieczni. Jego dzieło jest zupełne, dokończony. Gdy odpoczywamy w sobotę, odpoczywamy w Jego pełnej miłości opiece. Odpoczywamy w oczekiwaniu wiecznego odpoczynku w nowym niebie i na nowej ziemi, które wkrótce nastaną.

Przeczytaj Iz 65,17; 66,22; 2 P 3,13; Ap 21,1. Jak świętowanie soboty wskazuje na to, co czeka nas w przyszłości?

Bóg, który stworzył ziemię, odtworzy ją w przyszłości, a sobota jest wiecznym symbolem Boga jako Stwórcy (zob. Iz 66,23). Izraelici postrzegali sobotę jako symbol, przedsmak tego, co po hebrajsku nazywa się *haolam haba*, czyli *przyszły świat*.

Przesłania trzech aniołów lecących środkiem nieba i wzywających nas do oddawania czci Stwórcy są odpowiedzią nieba na beznadziejność i rozpacz znacznej części ludzkości w dwudziestym pierwszym wieku. Wskazują na naszego Stwórcę, który powołał świat do istnienia, oraz na naszego Odkupiciela, który po sądzie, gdy grzech zostanie usunięty, odnowi wszystko. „I rzekł Ten, który siedział na tronie: Oto wszystko nowym czynię. I mówi: Napisz to, gdyż słowa te są pewne i prawdziwe” (Ap 21,5).

Jak sobota może być przedsmakiem nieba dla ciebie osobiście i dla twojej rodziny?

³⁰ Abraham Joshua Heschel, *Szabat i jego znaczenie dla współczesnego człowieka*, Kraków 2009, s. 43 (przyp. red.).

³¹ Tamże, s. 19 (przyp. red.).

DO DALSZEGO STUDIUM

„Uzasadnieniem (...) oddawania czci Bogu jest fakt, iż On jest Stwórcą. Podczas niebiańskiego nabożeństwa mieszkańcy wszechświata wyrażają to w zwężły sposób:

— »...ponieważ Ty stworzyłeś wszystko« (Ap 4,11).

Na ziemi fakt, iż Bóg jest Stwórcą, musi być podkreślany z całą stanowczością, więc anioł woła:

— »Oddajcie pokłon temu, który stworzył niebo i ziemię, i morze, i źródła wód« (Ap 14,7).

Słusznie zauważa się, że anioł cytuje czwarte przykazanie dekalogu, by uzasadnić wezwanie do oddawania czci Bogu (zob. Wj 20,11). (...).

W dekalogu przykazanie sobotnie pełni rolę pieczęci, jako że identyfikuje Boga jako Stwórcę, potwierdza terytorium Jego panowania — wszystko, co zostało stworzone, a także wskazuje Jego prawo do panowania — to On stworzył. Smok, aby zwyciężyć, musi w jakiś sposób zdezaktualizować tę pamiętkę³².

PYTANIA DO DYSKUSJI

1. Jak przesłanie dotyczące soboty odpowiada na ważne życiowe pytania, takie jak: Skąd się wzięliśmy? Po co istniejemy? Dokąd zmierzamy?

2. Zastanów się nad cudem stworzenia. Pomyśl, jakim cudem jest twoje istnienie w bezbrzeżnym wszechświecie. Czego fakt, iż najważniejsze upamiętnienie stworzenia, sobota, przychodzi do nas (a nie my do niej) każdego tygodnia, bez wyjątku, uczy nas w kwestii znaczenia prawdy o stworzeniu?

3. Jak kwestia oddawania czci przedstawiona jest w 3. i 6. rozdziale *Księgi Daniela*? Co w tych sprawozdaniach historycznych pomaga nam przygotować się na wyzwanie, wobec jakiego stanie lud Boży podczas ostatecznego kryzysu związanego ze *znamieniem bestii*?

4. W jaki sposób możemy wykazać bezpodstawność poglądu, iż trwająca miliony czy miliardy lat ewolucja była narzędziem stworzenia, zwłaszcza w zestawieniu z faktem, iż jedno z Bożych przykazań nakazuje świętowanie soboty na pamiętkę stworzenia świata w ciągu sześciu rzeczywistych dni?

³² Ángel Manuel Rodríguez, *The Closing of the Cosmic Conflict: Role of the Three Angels' Messages*, nieopublikowany materiał, s. 40-41.